

दोन मले असे अपत्य ढाली काकासाहेब तसा आई-वरी

दान नुसार जस अपवर्जनात. काकासाहेब तसा आई-पाडलाचा लाडका असल्याने सुरुवातीपासूनच त्याच्यावर कुठलीही जबाबदारी आई-वडिलांनी टाकली नाही. काही वर्षांपूर्वीच काकासाहेब जाधव यांचे वडील वेणूनाथ जाधव यांचे निधन झालं. त्यानंतर कुटुंबाची थोडीफार जबाबदारी काकासाहेब जाधव याच्यावर येऊन ठेपली. काकासाहेब जाधव आपल्या आई आणि पत्नीच्या सहकाऱ्याने वडिलोपार्जित आठ एकर शेतीमध्ये कष्ट करून आपल्या कुटुंबाचा गाडा ओढू लागला. दरम्यान काळात काकासाहेब जाधव यांच्या मोठ्या मुलीचे लग्न ठरले. काकासाहेब जाधव आणि त्यांची आई समिंदराबाई जाधव यांनी जमलं तसा खर्च करून लग्न पार पाडले. दरम्यानच्या काळात काकासाहेब जाधव यांचा मोठा मुलगा महाविद्यालयीन शिक्षणासाठी पुणे येथे गेला होता. तर इतर एक मुलगी आणि मुलगा रेणापूर येथेच शिक्षण घेत होते. मुलीचे लग्न झाल्यामुळे काकासाहेब जाधव थोडे आर्थिक अडचणीत आले होते. तसेच काकासाहेब जाधव यांना अधून मधून व्यसन करण्याची देखील सवयी लागली होती. काकासाहेब जाधव आपल्या आई समिंदराबाई यांच्याकडे वारंवार कर्ज झाल्याचे सांगून आपली वडिलोपार्जित असलेल्या आठ एकर जमीन पैकी काही जमीनचा तुकडा विकून कर्ज फेडावे अशी विनवणी करत होता. मात्र समिंदराबाई नेहमीच आपल्या मुलाला जमीन विकण्यास विरोध करत होती. मी जिवंत असेपर्यंत जमीनीचा तुकडा ही विकू देणार नाही यावरती ती ठाम होती. जमीन विकण्यावरून मुलगा आणि आई मध्ये बन्याचदा कडाक्याची भांडणे होत होती. जोपर्यंत आई जिवंत आहे तोपर्यंत आई जमीन विकू देणार नाही असा समज काकासाहेब जाधव यांचा झाला होता. ६ ऑगस्ट २५ ते ८ ऑगस्ट २५ च्या दरम्यान सगळेजेण रात्रीचे जेवण करून घरात झोपले होते. काकासाहेब जाधव यांचा लहान मुलगा शुभम जाधव हा आजी सोबत झोपला होता. शुभम सकाळी उठला त्यावेळी आजी घरात नव्हती. आजी सोबत सकाळपासून वडील ही घरात नव्हते. त्यामुळे घरातील इतर लोकांनी आजीचा आणि वडिलांचा शोध घेण्यास सुरुवात केली. परंतु ते कोठेच आढळून आले नाहीत. दरम्यान काकासाहेब जाधव यांच्या पत्नीने महाविद्यालयीन शिक्षणानिमित्त पुणे येथे राहत असलेल्या त्यांचा मोठा मुलगा औंकार जाधव याला फोन करून वडिलांना फोन करून आजी कुठे आहे अशी विचारणा करण्यास सांगितली. त्यावेळेस काकासाहेब जाधव यांचा मोठा मुलगा औंकार यांनी फोन करून काकासाहेब जाधव यांच्याशी संपर्क साधून आजी कुठे आहे अशी विचारणा केली असता काकासाहेब जाधव यांनी औंकार यास तुझ्या आजीला मारून टाकलं असे उत्तर दिले. तसेच गाडीची चावी फाट्यावर ठेवती आहे ते घेऊन जा असेही सांगितले व मोबाईल बंद केला. दरम्यान जाधव कुटुंबियातील लोकांनी काकासाहेब जाधव आणि समिंदराबाई जाधव यांची शोधाशोध घेण्यास सुरुवात केली मात्र ते कुठेच मिळून आले नाहीत. दरम्यान रेनापूर पासून जवळच असलेल्या पिंपळ फाट्या जवळील एका लिंबाच्या झाडाला पुरुष जातीचा मृतदेह लटकत असल्याची माहिती रेणापूर तालुक्यासह सांगवी गावात वाञ्यासारखी पसरली. सांगवी गावातील दक्ष नागरिकांनी तेथे जाऊन पाहिले असता त्या ठिकाणी काकासाहेब जाधव यांचा मृतदेह लटकत असल्याचे समोर आले. तात्काळ दक्ष नागरिकांनी सदरील ख्वाबर रेनापूर पोलिसांना दिली. रेणापूर पोलीस ठाण्याची पोलीस निरीक्षक दत्तात्रेय निकम यांनी घटनास्थळाकडे धाव घेत घटनेची प्राथमिक माहिती घेतली. जाधव कुटुंबीय आपण मिळालेल्या माहितीच्या आधारे रेनापूर पोलीस ठाण्याचे पोलीस निरीक्षक दत्तात्रेय निकम यांनी काकासाहेब जाधव यांच्या शेताकडे धाव घेऊन शेतातील ऊसामध्ये बारीक निरीक्षण करण्यास सुरुवात केली. तेव्हा त्यावेळेस त्यांना उसाच्या फडामध्ये एक ठिकाणी जमीन खोदून परत बुजवण्यात आल्याचे लक्षात आले. वरून पोलिसांनी इतर कर्मचाऱ्यांच्या मदतीने ती जमीन खोदण्यास सुरुवात केली तेव्हा एक पोते पोलिसांच्या हाती आले नंतर केस दिसली आणि हे पोते बाहेर काढले असता त्यात समिंदराबाई जाधव यांचा मृतदेह आढळून आला. मयत काकासाहेब जाधव यांचा मेहना विनायक कोंडीराम जगदाळे यांनी दिलेल्या फिर्यादीवरून रेनापूर पोलीस ठाण्यात सर्वप्रथम आकाश मूर्तीची नोंद करण्यात आली व नंतर मयत काकासाहेब जाधव यांच्या विरोधात खुनाचा गुन्हा दाखल करण्यात आला.

दिराला वाहनाचा लागला हाता ..

ता सापडला नाहा. त्यानंतर आशा माहरी आली का? असा काळ करून त्याने तिच्या माहरी विचारणा केली, मात्र आशाचा पत्ता लागत नव्हता म्हणून दुसऱ्या दिवशी किशोरने पत्ती आशा गायकवाड नायगाव ता. चिखली येथील शेतशिवारातून बेपत्ता झाल्याची तक्रार अमडापूर पोलीस स्टेशनला नोंदवली. पोलिसांनी बेपत्ता आशाचा शोध घेण्यास सुरुवात केली. तसेच नातेवाईक, पती, भाऊ, माहेरची मंडळी युद्धाताळीकर शोध घेत होते, मात्र सर्वांच्या पदरी निराशा पडली होती. आशा नेमकी कुठे न गेली असावी? याबाबत गावात वेगवेगळ्या शंका-कुशंका व्यक्त व केल्या जाऊ लागल्या. आशाचा शोध सुरु असतांनाच रविवारी दि. ६ जुलै रोजी दुपारच्या सुमारास पेनटाकळी प्रकल्पाच्या पाण्यात एका महिलेचा मृतदेह तरंगत असल्याची खबर वाच्यासारखी नायगाव परिसरात पसरल्यामुळे एकच खब्लवळ निर्माण झाली. अमडापूर पोलिसांना माहिती मिळताच ठाणेदार निर्मळ सहकाऱ्यांसह घटनास्थळी पोहोचले, घटनास्थळी परिसरातील नागरिकांची तुफान गर्दी होती. पाण्यात एका महिलेचा मृतदेह तरंगत होता. मृतदेह कुजल्याने फुग्न उग्र दर्प येत होता. पोलिसांनी स्थानिक नागरिकांच्या मदतीने मृतदेह पाण्याबाहेर काढला. मृतदेह आशा गायकवाडचा असल्याचे नागरिकांनी ओळखले. पोलिसांनी घटनास्थळ पंचनामा व इतर कायदेशीर कार्यवाही पूर्ण करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी चिखली येथे पाठवला. मृतक आशा गायकवाडने आत्महत्या केल्याची कुजबूज होऊ लागली. तिने आत्महत्या का केली असावी? याचे तर्क लावले जात होते. दुसऱ्या दिवशी नायगाव येथे मृतदेहावर अंत्यसंस्कार करण्यात आले. तिच्या भावाने अमडापूर पोलीस स्टेशनला मृतक आशाला सासरची मंडळी घर बांधण्यासाठी ३० हजार रुपये घेऊन ये म्हणून तगादा लावत होती अशी तक्रार दिली. परिस्थिती बिकट असल्याने आम्ही पैसे देऊ शकलो नाही. पैसे न मिळाल्याने तिच्या सासरच्या मंडळीनी तिचा छळ केल्याने तिने कंटाळून आत्महत्या केल्याची फिर्याद त्याने दाखल केली. पोलिसांनी आशाचा पती, सासरा, सासू, मोठा दीर मधुकर यांच्यावर अप. क्र. २०५/२५ कलम १०८, ८५, ३(५) भारतीय न्यायसंहिता २०२३ अन्वये गुन्हा दाखल करून सर्वच आरोपींना तत्काळ ताब्यात घेण्यात आले. त्यांना घटनेबाबत विचारणा केली असता आपण कधीच आशाचा छळ केला नसल्याचे ते सांगत होते. त्यांच्या चेहन्यावर भीतीचे सावट असले तरी अपराधीपणाचा भाव नव्हता, मात्र याला आशाचा मोठा दीर

बातम्या

सोमवार दि. ११ ऑगस्ट २०२५ ते शनिवार दि. १७ ऑगस्ट २०२५

Digitized by srujanika@gmail.com

तंत्रज्ञान उग्रजाता नामा लक्षण वाहू त चिन्हानुभवतः। मुत्तु सुरेश याचा राग शांत होण्याची वाट पाहत होते. स्नेहा ही दोन मुलांना टाकून यशवंत बरोबर पक्ळून गेल्याने समाजात आणि नातेवाईकात सुरेशची बेअबू झाली. तो जस्त वैफल्यग्रस्त झाला. जास्त दारू प्यायला लागला. दारू पिऊन तो यशवंतच्या घरासमोर जावून दारूच्या नशेत त्याच्या घरच्या लोकांना शिव्या देखु लागला. त्याच्या घरच्या लोकांना तो घाणेडया शिव्या देत बाहेर या एकेकांना बघून घेतो अशी भाषा वापरू लागला. सुरेश हा घरासमोर येवून दंगा करीत शिवीगाळ करीत असल्याने यशवंतचे वडिल यल्लाप्पा यांना राग आला. ते घराबाहेर येवून त्यालाच शिव्या देत तुझी बायको तुला सांभाळ्यचे होत नाही आणि पक्ळून गेल्यावर आम्हाला विचारतोस होय म्हणत जा, तुझ्या बायकोला विचार जा. माझ्या मुलग्याबरोबर झोपताना मजा मारताना तिला लाज वाटली नाही असे म्हणत सुरेशचीच अबू काढली. दोघात दोन दिवस तु मी तु मी झाले. सुरेशची बायको त्या संबंधातून यशवंत बरोबर पक्ळून गेल्याने सुरेशची जेवढी नाचक्की झाली इज्जत गेली तेवढी काय कमी नव्हती. भावकीत आणि नातेवाईकांत त्याच्या विषयी वेगवेगळी चर्चा होऊ लागली. सुरेशच्या मते यल्लाप्पा बंडीवडूर यांना त्यांचा मुलगा यशवंत याने आपली पत्नी स्नेहाला कुठे पळवून नेले आहे आणि कुठे ठेवले आहे याची कल्पना असावी अशी शंका सुरेशला होती. त्यामुळे बायको पक्ळून गेल्यावर दोन दिवसात तो यल्लाप्पा यांच्या घरी जावून त्यांना विनाकारण त्रास देत होता. त्यामुळे यल्लाप्पा यांनी याबाबतची चर्चा करण्यासाठी बेळगावी खानापुर रोडवरील मारुती मंदिरात रविवार दि. ३ ऑगस्ट २०२५ रोजी दुपारी समाजाची मिठिंग बोलविली. त्या बैठकीत मार्ग काढुया असे त्यांनी समाजातील लोकांना आणि सुरेशला सांगितले. बैठकीपूर्वी स्नेहा आणि यशवंत यांना बोलावून घेण्याचे ही ठरले. याचा अर्थ यशवंतचे वडिल यल्लाप्पा यांना ते दोघे कुठे पळवून गेले आहेत याची माहिती आहे असा तर्क सुरेश बंडीवडूर याने काढला. तो त्यांना धमकावून दोघांनाही बघून घेण्याची भाषा करू लागला. स्नेहा आणि यशवंत याचा विषय समाजात गेल्यावर या विषयावर तोडगा काढण्याचा विचार काही लोकांनी केला. यात यशवंतच्या ही कुटूंबाची मानहाणी झाल्याने त्याचे वडिल ही त्याचेवर चिडले होते. त्यांनी मुलगा यशवंत याला स्नेहाला घेऊन परत गावात येण्यास सांगितले. रविवार दि. ३ ऑगस्ट २०२५ रोजी दुपारी ४.३०च्या दरम्यान बेळगावी खानापुर रस्त्यावरील मारुती मंदिरात या विषयी बैठक सुरु झाली. बैठकीला यल्लाप्पा बंडीवडूर आणि सुरेश बंडीवडूर यांनी नातेवाईक आणि पक्ळून गेलेले स्नेहा आणि यशवंत हे दोघे ही हजर झाले होते. या बैठकीत सुरेश आणि यशवंत याच्यात जोगदार वाद सुरु झाला. यशवंत याने सुरेशच्या वर्मावर बोढ ठेवीत तुझ्या बायकोसोबत माझे लफडे आहे. तिच्याशी माझे शारीरिक संबंध आले आहेत हे त्याने चार चौघात कबुल करून आम्ही दोघे आता एकत्र राहणार असल्याचे सांगितले. यावरून सुरेशच्या तळपायची आग मस्तकात गेली. आपल्या बायकोला तुच फुस लावून पळवून नेले आहेस आणि वरती माझ्या जखमेवर मीठ चोळत आहेस असे म्हणत त्याला तो त्याच्या खानादान वरून वाईट आणि घाणेडया शिव्या घालू लागला. मंदिरात चाललेल्या बैठकीत सुरेश आणि यशवंत आणि त्याचे वडिल यल्लाप्पा याच्यात धुमचक्री सुरु झाली. दोघे ही बाप लेक मिळून सुरेशला साल्या तुझ्या बायकोला तुला सांभाळता येत नाही उलट आम्हाला दोष कशाला देतोस म्हणत मारहाण करू लागले. या मारहाणीत यल्लाप्पा यांनी अंगावर येणाऱ्या सुरेशवर आपल्याकडील चाकूने सपासप वार करीत त्याच्या पोटात चाकू खुपसला. सुरेशला सोडवायला सागर आषेकर हा आडवा आला. त्यावेळी यल्लाप्पा यांनी सागर आषेकर याच्यावर ही जबर वार केले. त्यात सागर हा जखमी झाला. तो ही रक्ताच्या थारोळ्यात पडला. तर सुरेशच्या पोटात जबर चाकू खुपसला गेला असल्याने त्याचा कोथळाच बाहेर पडला. या घटनेनंतर मारुती यल्लाप्पा बंडीवडूर आणि सागर आषेकर यांना उचलून खाजगी बाहनातून खानापूर येथील खाजगी हॉस्पिटल मध्ये उपचारासाठी नेले. परंतु सुरेश बंडीवडूर याची परिस्थीती नाजुक आणि गंभीर असल्याने त्याला पुढील उपचारासाठी बेळगावी येथील सरकारी दवाखान्या नेत असताना वाटेतच त्याचा मृत्यु झाला. इकडे या घटनेनंतर यल्लाप्पा बंडीवडूर यांनी घटनेचे गांभिर्य ओळखून खानापूर पोलीस स्टेशनमध्ये स्वतः हजर झाला. तेथील पोलीस अधिकाऱ्याच्या टेबलवर रक्ताने माखबलेला चाकू ठेवत साहेब, मी सुरेश बंडीवडूर याचा खून केला आहे असे सांगत आपण केलेल्या गुन्हयाची कबुली दिली. पोलीसांनी त्याला ताब्यात घेऊन त्याच्याकडे या गुन्हयाची आधिकची चौकशी केली असता यल्लाप्पा यांनी सुरेश बंडीवडूर याचा खून का? आणि कशासाठी केला याची माहिती दिली. या घटनेनंतर खानापूर पोलीसांनी घटनेचे ठिकाण मारुती मंदिर गारून तेथील सीसीटीव्ही फुटेजची पाहणी केली. या सीसीटीव्ही फुटेजमध्ये सुरेशच्या खूनाची घटना कैद झाली होती. ते फुटेज पोलीसांनी ताब्यात घेतले. या घटनेची लेखी फिर्याद मयत सुरेश बंडीवडूर याच्या भावाकडून घेतली. त्याने दिलेल्या फिर्यादीप्रमाणे सुरेश उर्फ रमेश तिप्पाना बंडीवडूर (३२) रा.गांधीनगर खानापूर याच्या खून प्रकरणी यल्लाप्पा शांताराम बंडीवडूर (६०) त्याचा मुलगा यशवंत उर्फ अनिल यल्लाप्पा बंडीवडूर (२५) सावित्री यल्लाप्पा बंडीवडूर (५५) याच्या विरोधात आयपीसी कलम १०३(१) प्रमाणे गुन्हा दाखल केला. खानापूर पोलीसांनी त्यांना खानापूर येथील कोर्टात हजर केले असता मा.न्यायालयाने या तिघंची रवानगी बेळगावी येथील हिंडलगा जेलमध्ये केली. या घटनेचा तपास जिल्हा पोलीस प्रमुख बसर्गी, डीवायाएसपी डॉ.विरया हिरेमठ, पो.निरी. लालासाहब गंवडी याच्या मार्गदर्शनखाली खानापूर पोलीसांनी केला.

कर्जाचा वाद जीवघेणा ठरला...

परंतु दोन तीन वर्षांनंतर त्याचे हमे थकीत गेल्यावर बँकेचे कर्ज वाढले. त्यातून पाटील यांनी कसे तरी करून इकडून तिकडून करून बँकेचे कर्ज भरू लागले. परंतु काही दिवसांनी परत त्याचे कर्जाचे हमे थकले. बँकेचे लोक दरवाज्यापर्यंत येऊ लागले. परिणामी कर्जाचा डोंगर वाढत चालला. बँकेचे हे कर्ज त्याची पत्नी अस्मिता याचे नावावर होते. दोघांनी ही संसाराचा आणि मुलांचा विचार करून राहते घर विकले. त्यातून त्यांनी बँकेचे कर्ज भागविले. घर विकल्यानंतर त्यांनी राहण्यासाठी शिलाईचे काम करीत होत्या. घर संसार व्यवस्थीत चालत होता. मुले मोठी झाल्याने त्याच्या शिक्षणाचा ही खर्च होता. कसे तरी करून नवरा बायको संसाराचा राहत गाडा चालवित होते. त्यातच परशराम पाटील यांना दारू पिण्याचे व्यसन लागले. रोज रात्री घरी दारू पिऊन येवून ते बायको अस्मिता बरोबर वाद घालत भांडण करू लागले. त्याच्या दारूच्या व्यसनाने अस्मिता या खेरे तर वैतागलेल्या होत्या. दारू पिऊन येवून परशराम हे तिच्या चारित्र्यावर संशय घेऊन तुझ्यामुळे मला घर गमवावे लागले असे म्हणत तिला अर्वाच्च भाषेत शिवीगाळ करीत होते.

अलोक आणि पार्थ याच्या नावावर प्रत्येकी एक लाख रूपये कर्ज घेतलेली होती. अधीच बैकेच्या कर्जसाठी त्यांना कंळबा येथील राहते घरत विकावे लागले होते. म्हणून नवरा बायकोनी त्याच वेळी निर्णय घेतला होता की, आता काही झाले तरी परत कर्ज काढायचे नाही. परंतु संसार करीत असताना उद्योग व्यवसाय करीत असताना पैशाची गरज ही लागतेच तसेच अस्मिता याच्या बाबत ही झाले होते. त्या शिलाईचे काम करीत असल्याने त्यांना त्यात वेगळे काही तरी करून गारमेट सारखा व्यवसाय करायचा होता. त्यासाठी पैशाची आवश्कता होती म्हणून त्यांनी नवरा परशराम यांना न सांगता दोही मुलांच्या नावे प्रत्येकी एक लाख असे दोन लाख कर्ज फायनान्स कंपनीकडून घेतले होते. त्या कर्जाचा हमा त्या भरत होत्या. परंतु घर खर्चाची तारबंदा उडत होती. घरात एक आहे तर एक नाही असे होत होते. यातून तिचा स्वभाव चिडचिडा झाला होता. घरात आधीच नवरा बायकोची भांडणे वाढीस लागलेली होती. त्यात परत कर्जाचे टेन्शन वाढत होते. तिचा भांडखोर आरि चिडखोर पणा बघून परशराम हे वैतागलेला असायचा. ती कधीच त्यांच्याशी सरळ बोलत नव्हती. मुलांच्या नावे काढलेल्या कर्जाची नोटीस ही एकदा परशराम याच्या हातात पडली. आपल्या माधारी आपल्या बायकोने परत मुलांच्या नावे दोन लाख रूपये कर्ज घेतल्याचे समजताच त्याचे डोके सटकले. त्यांनी याचा जाब परत पत्ती अस्मिता हिला विचारून तिच्याशी भांडण काढले. हे कर्ज तु कशासाठी घेतले आहेस याची ते विचारणा करीत असताना तिला नेमेक काही सांगता येत नव्हते. ती आपल्यापासून काही तरी लपवून ठेवत आहे हे परशराम पाटील यांनी ओळखले. त्याच्या मनात तिच्या विषयी वेगळीच शंका येऊ लागली. तिने मुलांच्या नावे कर्जे घेतली खरी पण तिने ती रक्कम धंद्यासाठी वापरलेली नव्हती. याचा अर्थ ही रक्कम तिने कशासाठी घेतली होती. का तिने ही रक्कम दुसऱ्या कोणाला दिली आहे याची शंका परशराम याच्या मनात येत होती. ते रोज दारू पिऊन येऊन तिच्याशी या कारणातून भांडण काढत ही कर्जाची रक्कम कोणाला दिली आहेस तुझा कोण यार आहे का? त्याला तु ही रक्कम दिली आहेस म्हणून ते तिच्याशी या गोषीवरून भांडण काढून तिला मारहाण करीत होते. त्याची मुले ही त्यांना याबाबत काही एक सांगायला तयार नव्हते. त्यामुळे परशराम याच्या मनात विश्वास तर ठेव ठेवायचा कोणावर असा प्रश्न पडला होता. त्याच्या मागचे कर्जाचे दृष्टचक्र काही केल्या सुटत नव्हते. यात ते गुरफुटून जातो आणि यातच आपले जीवन संपते की काय असे त्यांना वाटत होते. याचा सगळा राग ते बायकोवर काढत होते. हिच्यामुळे आपण कर्जबाजारी झालो आहोत अशी त्याची भावना झाली होती. आपले आई वडिल कर्जसाठी रोज भांडतात वडिल आपल्या आईला नको नको ते बोलतात याचे भान दोन्ही मुलांना होते. मोठा मुलगा अलोक याने वडिल परशराम यांना बन्याच वेळेला समजाविष्याचा प्रयत्न केला होता. परंतु परशराम हे ऐकण्याच्या मनस्थिती नव्हते. तुम्ही ही रक्कम काय केली ते आधी सांगा असे ते दोन्ही मुलांना बायकोला विचारीत होते. कर्जावरून नवरा बायकोत रोज खटके उडत असल्याने दोघांचे ही मानसिक संतुलन बिघडत चालले होते. संसार कसा करायचा आणि यातून मार्ग काय काढायचा याचा विचार अस्मिता करीत होती. त्यातच नवरा संशय घेऊ लागल्याने तिचे डोके ही ठिकाणावर नव्हते. रोजच्या भांडणाला ती वैतागलेली होती नवरा नको नको ते आरोप करीत होता. मंगळवार दि. ५ अंगस्ट २०२५ रोजी रात्री परशराम हे दारू पिऊन घरी आले. दारूच्या नशेतच घरात जेवण करून त्यांनी आपले वडिलांना औषधे दिली. ती औषधे घेऊन परशराम याचे वडिल दुस्रीकडे झोपायला गेले. दोन्ही मुले ही घरातच होती. त्यांनी परत अस्मिताबरोबर कर्जावरून भांडण उकरून काढत तिला शिव्या देत ही रक्कम तुझ्या याराला दिली आहेस त्याच्याकडून घे जा असे म्हणत तिला मारहाण करू लागले. घरातील आई वडिलांचा हा वाद बघून दोन्ही मुलांनी त्यांना समजाविष्याचा प्रयत्न केला. मोठा मुलगा अलोक याने वडिलांना घरातून बाहेर जावा असे सांगितले. परंतु वडिल काही ऐकायला तयार नव्हते. त्यामुळे अलोक हा आई वडिलांना शिव्या देत घरातून बाहेर पडला. त्याच्या मागोमाग धाकटा पार्थ ही त्याला शोधण्यासाठी बाहेर पडला. घरात दोघे ही नव्हते. त्यामुळे भांडणात परशराम याने घराला आतून कटी लावून घेतली. त्याने कटी लावल्यावर अस्मिता ही चिडली. भांडणात परशराम याने तिचा जोरात आवळून धरला. त्यामुळे तिचा श्वासो श्वास कोंडला गेला. ती त्याच्या तावडीतून सुट्याचा प्रयत्न करू लागली. कसे तरी करून ती त्याच्या तावडीतून सुटली. पण त्याने तिचा गळा जोरात आवळल्याने ती बेडवर तशीच पडली. तिचा जागीच मृत्यु झाला होता. हे बघून परशराम आधीकच गोंधळून गेला. त्याला वाटले तिचा मृत्यु झाला नसावा असे त्याला वाटले त्याने स्वयंपाक घरातून चाकू आणला आणि बेडवर पडलेल्या अस्मिताच्या गळ्यावर सर्कन फिरविला. त्यारशी तिच्या गळ्यातून रस्ताची चिळकांडी उडाली. तिचा आपल्या हातून खून झाला आहे हे परशराम याच्या लक्षात येताच तो भांबावून गेला. त्याने स्वतःला दुसऱ्या खोलीत कोंडून घेतले. त्याने मध्यरात्रीच्या सुमारास करवीर पोलीसांना फोन करून स्वतःच या घटनेची माहिती दिली. परंतु असे फोन रात्री अपरात्री कुणी ही दारूच्या नशेत करीत असतात याची जाणीव पोलीसांना होती. त्यामुळे डयुटीवर असलेल्या पोलीसांने त्यांना फोनवरच बोलण्यात गुंतवून ठेवून या घटनेची खात्री केली. दरम्यार बाहेर गेलेली त्याची दोन्ही मुले रात्री परत घराकडे आली असता आई वडिल दरवाजा उघडत नाहीत हे त्याच्या लक्षात आले. ते दरवाजा उघडण्यासाठी ठोठावत असताना अचानक तेथे कर्वीवर पोलीस स्टेशनचे पोलीस आले. पोलीस आल्यानंतर कोंडून घेतलेल्या परशराम याने दरवाजा उघडला. घरातील बेडवर अस्मिता पाटील याचा गळा चिरलेल्या अवस्थेत मृतदेह पडला होता. या घटनेची माहिती मिळताच शेजार पाजारी तेथे जमले. घरातील हे दृश्य बघून त्याचा मोठा मुलगा अलोक याला भोवळ आली. त्याला लागलीच शेजांच्यांनी दवाखान्यात नेले. पोलीसांनी घटनास्थळाचा पंचनामा करून या घटनेची माहिती आपल्या वरिष्ठ पोलीस अधिकार्यांना दिली. या घटनेची माहिती मिळताच वरिष्ठ पोलीस अधिकारी ही घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी घटनेची माहिती घेऊन तपासाच्या योग्य त्या सुचना पोलीसांना दिल्या. पोलीसांनी या घटनेची माहिती मयत अस्मिता हिच्या नातेवाईकांना दिली. ते ही सकाळ पर्यंत घटनास्थळी दाखल झाले. ही घटना कोणत्या कारणातून घडली आहे याची माहिती पोलीसांना मिळालेली होती. पंचनाम्यानंतर पोलीसांनी मृतदेह शवविच्छेदनासाठी सीपीआर रुग्णालयात पाठवून दिला. या घटनेची लेखी फिर्याद करवीर पोलीसांनी मयत अस्मिता हिचा मोठा मुलगा अलोक पाटील (२२) याच्याकडून घेतली. त्याने दिलेल्या फिर्यादी नुसार पोलीसांनी अस्मिता परशराम पाटील (४२) हिच्या खूनासंदर्भात तिचा पती परशराम पांडुरंग पाटील (४६) याच्या विरोधात भा. दं. वी. कलम १०३(१) प्रमाणे गुन्हा दाखल केला. त्याने आपला गुन्हा पोलीसासमोर कबुल केल्याने पोलीसांनी त्याला प्रथम वर्ग न्यायालयासमोर उभे केले असता मा. न्यायालयाने त्याला पाच दिवसाची पोलीस कोठडी सुनावली आहे.

